

[Hans Nielsen.]

heden ikke være blevet forkastet paa den voldsomme Maade, hvorpaa Oppositionen gjorde det. Den højtærede Socialminister har efter min Mening vist en ualmindelig god Villie til at søge Forhandling med og komme Oppositionen i Møde, hvad angaar disse Lovforslag, men den har ikke modtaget Ministerens udstrakte Haand, og naar Rigsdagen nu hjemsendes, maa vi altsaa slide videre paa den gældende Ordning. Det er meget ondt baade for de arbejdsløse og for Kommunerne. Der er jo stadig en stor Skare arbejdsløse her i Landet, mange Tusinder, hen imod et halvt Hundrede Tusind, og der er vel neppe stor Sandsynlighed for, at dette Tal kan bringes længere ned end til omkring tredive Tusind i den kommende Sommer. Vi skal altsaa stadig trækkes med en meget stor Hær af arbejdsløse, og vi har stadig ikke nogen forsvarlig Ordning af Arbejdsløshedsforsikringen. Jeg vil over for Oppositionen pege paa, at de danske Arbejdere yder kolossalt store Beløb til deres sociale Forsikring, og at det er ganske urimeligt, at Oppositionen ikke vil gaa med til en Ordning, der kan bringe Fred og Ro paa dette Omraade, thi det er selvfølgelig muligt at skabe Fred og Ro. Jeg ved ikke, om det i denne Forbindelse har betydet noget, at det ærede Medlem Hr. Krag har været syg i Vinter, men jeg vil imidlertid haabe, at Oppositionen, naar vi mødes igen, vil gaa ind i en virkelig Forhandling om disse Lovforslag, saa vi kan naa til en Ordning, der kan staa i længere Tid.

Jeg maa særlig beklage, at man har forkastet Lovforslaget om 1 Mill. Kr. til Kommunerne. Mange Kommuner er selvfølgelig i allerhøjeste Grad trykket af den store Arbejdsløshed. Jeg skal saaledes nævne Horsens Kommune, som jeg kender bedst. I Horsens By har en stor Fabrik standset sin Virksomhed i den forløbne Vinter og sat 300 Tekstilarbejdere paa Gaden, og der er ikke nogen Mulighed for, at de kan faa Beskæftigelse andetsteds i Byen. De fleste af dem har levet i denne Kommune i mange Aar, og mange af dem har ogsaa smaa Huse, de er paa forskellig Vis knyttet til Kommunen, saaledes at det er saare vanskeligt for dem at forlade den, selv om der virkelig skulde være Mulighed for at faa Arbejde andetsteds, hvilket i de fleste Tilfælde har været umuligt. Men her standser altsaa en privat Virksomhed og kaster 300 Arbejdere paa Gaden, og inden føje Tid maa de selvfølgelig ty til Hjælpekassen. Den private Virksomheds Standsning bevirker saaledes, at Kommunen pludselig bliver nødsaget til

at hjælpe med til at underholde ca. 200 Familier. Jeg synes, man fra anden Side maa erkende, at det, naar man nu har foretaget de meget skrappe og haarde Nedskæringer, som blev foretaget under Ministeriet Madsen-Mygdal, og den højtærede Socialminister saa kommer med et Beløb paa 1 Mill. Kr. som Ekstrahjælp til saadanne haardt ramte Kommuner, er ganske urimeligt at sige nej til denne Million. Jeg kan heller ikke tro, at Oppositionen vil faa Tilslutning til denne sin Stilling, naar den kommer ud til Vælgerne.

Sluttelig vil jeg gerne sige et Par Ord om det største af alle de Spørgsmaal, vi ikke har faaet løst i denne Samling, nemlig Militærspørgsmaalet. Det er jo det største og mest brændende Spørgsmaal indenfor dansk Politik, og det er givet for den, som ser ud i Fremtiden, at enten maa dette Spørgsmaal løses paa fredelig Vis, eller ogsaa maa det føre til en stor Konflikt, i hvilken mange andre Spørgsmaal ogsaa vil blive hvirvlet ind, en meget stor Konflikt mellem de Partier, der nu har Flertallet, og dem, der er i Opposition. Jeg har derfor erfaret med Glæde, at der i denne Vinter har været ført Forhandlinger mellem Regeringen, de to Regeringspartier og Partiet Venstre om denne Sag, og jeg maa ligeledes udtale min Glæde over, at disse Forhandlinger ikke er endt med et Brud, men at de er at betragte som udsat. Forleden Dag diskuterede man det her. Da kastede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Holstein sig med stor Voldsomhed over en underordnet Hovedsmand af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Armé. Jeg forundrede mig saare over, at man kastede sig med en saadan Voldsomhed over det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, og spurgte mig selv: Hvorfor vender man sig ikke mod det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal? Hvorfor angriber man ude paa Fløjen i Stedet for at tage Anføreren i Centrum? For der er efter min Mening ikke nogen stor Forskel paa det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. De to Herrer henviste til nogle Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har fremsat i Roskilde, og som er refereret i hans eget Blad, og hvori der ganske vist findes en Vending om, at vore forsvarspolitiske Interesser er blevet noget indsnævret — der findes ogsaa forskellige andre, meget interessante Udtalelser i den Tale af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Men det er jo ikke mere, end det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte i et Interview, som er gaaet gennem Bladene og ogsaa har været aftrykt i de fleste